

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Jaroslavem Vlašínem v právní věci žalobce: **Oleh Sankov**, nar. 3. 2. 1978, st. příslušnost Ukrajina, trvale bytem Ukrajina, Lvovská obl., Boryslav, Ševčenka 121, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2018, č. j. 4 A 99/2018 – 28,

t a k t o :

- I. Zástupcem žalobce **se ustanovuje** JUDr. Maroš Matiaško LL.M., advokát se sídlem Praha, U Klavírky 1351/8.
- II. Soud **vyzývá** žalobce, aby **ve lhůtě 1 (jednoho) měsíce** od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 14. 1. 2019 o důvody, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze, a tyto důvody blíže skutkově a právně konkretizoval.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2018, č. j. 4 A 99/2018 – 28 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2018, č. j. CPR-32837-2/ČJ-2018-930310-V230, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 11. 9. 2018, č. j. KRPA-339909-18/ČJ-2018-000022. Posledně uvedeným rozhodnutím bylo stěžovateli podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 1 a písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 4 let.

[2] Současně s kasační stížností stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Jmenovitě požádal o JUDr. Maroše Matiaška LL.M., advokáta se sídlem Praha, U Klavírky 1351/8, a to s ohledem na specializaci jmenovaného na problematiku cizineckého a azylového práva. Svou žádost stěžovatel odůvodnil tím, že v souladu s § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být v řízení před zdejším soudem zastoupen advokátem. V řízení

o kasační stížnosti proto nemůže vystupovat samostatně, a nemůže jej, tak jako v řízení před Městským soudem v Praze, nadále zastupovat ani Organizace pro pomoc uprchlíkům., z. s. (dále jen „dosavadní zástupce“), přičemž právního zástupce je třeba k zajištění úplné ochrany jeho práv a k doplnění kasační stížnosti. Svou žádost stěžovatel k výzvě zdejšího soudu doplnil, prostřednictvím dosavadního zástupce, dne 8. 2. 2019 o vyplněný formulář „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*“ (dále jen „Potvrzení“).

[3] Nejvyšší správní soud uvážil o návrhu stěžovatele takto:

[4] Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby platí v takovém případě stát.

[5] Z § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že navrhovateli lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) je to nezbytně třeba k ochraně jeho práv.

[6] Nejvyšší správní soud z předloženého Potvrzení seznal, že stěžovatel nedisponuje žádnými příjmy, ať již v podobě příjmů ze závislé činnosti, podnikání, pracovních dohod, či sociálními dávkami, a to mj. s ohledem na skutečnost, že byl do dne své repatriace na Ukrajinu (9. 1. 2019) zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců Balková za účelem správního vyhoštění (viz rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 12. 10. 2018, č. j. KRPA-339909-39/ČJ-2018-000022). Podle Potvrzení stěžovatel rovněž nevlastní žádný majetek vyšší hodnoty, je svobodný a bez závazků, respektive s blíže neurčeným dluhem vzniklým na základě jeho pobytu ve shora uvedeném zařízení pro zajištění cizinců, který dosavadní zástupce stěžovatele orientačně vyčíslil na částku 29.040 Kč s dovětkem, že mu není známo, zda stěžovatel při opuštění zařízení tento dluh uhradil.

[7] Zdejší soud s ohledem na stěžovatelem uváděné majetkové poměry dospěl k závěru, že stěžovatel nemá dostatečné prostředky a byly by u něj naplněny důvody pro plné osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud by v daném řízení nebyl od poplatku osvobozen ze zákona. Splnění druhé podmínky potom vyplývá ze stěžovatelem poukazovaného ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je zastoupení advokátem u stěžovatele bez příslušného právníckého vzdělání v řízení o kasační stížnosti povinné. Ustanovení advokáta je tedy nezbytné k ochraně práv stěžovatele.

[8] Vzhledem k tomu, že jsou v daném případě splněny obě podmínky podle § 35 odst. 8 s. ř. s., vyhověl Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele a ustanovil mu k ochraně jeho práv advokáta jím požadovaného, tj. JUDr. Maroše Matiaška LL.M., se sídlem Praha, U Klavírky 1351/8, když seznal, že jeho zaměření odpovídá problematice projednávaného případu (cizinecké a azylové právo).

[9] Nejvyšší správní soud tímto ustanoveného zástupce zároveň vyzývá, aby ve lhůtě **jednoho týdne** od doručení tohoto usnesení soudu sdělil, zda je plátcem daně z přidané hodnoty. Současně nechť sdělí i číslo bankovního účtu, na který mu bude případně možno přiznanou odměnu poukázat.

pokračování

[10] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí krajského soudu. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námítky, nelze ve svém důsledku projednat.

[11] K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, přístupný též na www.nssoud.cz), v němž mj. uvedl: „Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[12] Tvrzení stěžovatele obsažená v kasační stížnosti ze dne 14. 1. 2019 nelze v tomto ohledu považovat za dostatečně konkrétní, aby je bylo možno považovat za kasační námítky.

[13] S ohledem na výše uvedené nespĺňuje kasační stížnost stěžovatele všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. V tomto případě je povinností soudu vyzvat stěžovatele k odstranění nedostatků kasační stížnosti spočívajících v absenci jejích důvodů. Stěžovatel je povinen prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnit kasační stížnost **ve lhůtě jednoho měsíce** od doručení tohoto usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nevyhoví-li stěžovatel této výzvě ve stanovené lhůtě, tj. neodstraní vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost **o d m í t n e** (§ 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. února 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Daniela Schafferová